

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud Praha-východ rozhodl v senátu složeném z předsedy Karla Ulíka a přísedících Zdeňky Myslivečkové a Dagmar Rollerové v hlavním líčení konaném dne 27. září v Praze takto:

obžalovaní

[REDACTED]
narozený [REDACTED] ve Slovenské republice, občan Slovenska, jednatel obchodní společnosti, trvale bytem [REDACTED]

a

[REDACTED]
narozený [REDACTED] ve Slovenské republice, občan Slovenska, manažer, trvale bytem [REDACTED]

jsou vinni, že

po vzájemné dohodě v období od 9. 7. 2018 do 11. 12. 2018 ve snaze protiprávně získat zboží zadržené Celním úřadem pro Středočeský kraj pro podezření z porušení práv duševního vlastnictví, jmenovitě

- 400 kusů ochranných krytů na telefon Apple zadržенých dne 1. 6. 2018 pod sp. zn. 110972/2018-610000-21,
- 555 kusů silikonových krytů na telefon Apple zadržенých dne 1. 6. 2018 pod sp. zn. 110959/2018-610000-21
- 50 kusů sluchátek k telefonu Apple zadržенých 4. 6. 2018 pod sp. zn. 112819/2018-610000-21, a
- 30 kusů mobilních telefonů Apple zadržенých 17. 10. 2018 pod sp. zn. 314047/2018-610000-21,

opakovaně kontaktovali a setkali se s pracovníkem Celního úřadu pro Středočeský kraj - referentem duševního vlastnictví [REDAKCE] a nabídli mu finanční odměnu za to, že poruší své zákonné povinnosti a vydá jim alespoň část výše uvedeného zboží, což konkrétně učinili tak, že dne 9. 7. 2018 obžalovaný [REDAKCE] s vědomím obžalovaného [REDAKCE] zaslal [REDAKCE] SMS zprávu z telefonního čísla [REDAKCE] na jeho služební telefon [REDAKCE] ve znění „Dobry den mrzi ma ze otravujem ale z advokatni kancelare povedali ze sa s tym pri neda uz nic delat. Nevedeli by ste nam s tym pomoct pripadne sa stretnut osobe? zadarmo to samozrejme nechcem. dakujem za odpoved“ , následně při osobní schůzce, kterou domluvil obžalovaný [REDAKCE] s vědomím obžalovaného [REDAKCE], která proběhla dne 8. 11. 2018 před prodejnou LIDL ve [REDAKCE], okres Praha-východ, se oba obžalovaní dotazovali [REDAKCE] na výši finančního protiplnění, které bude [REDAKCE] požadovat za vydání zadržného zboží či jeho části s tím, že si oba obžalovaní byli vědomi protiprávnosti jednání, které po [REDAKCE] žádali, a také toho, že [REDAKCE] je celník, načež obžalovaný [REDAKCE] s vědomím obžalovaného [REDAKCE] zaslal [REDAKCE] dne 12. 11. 2018 v 15:40 SMS zprávu z telefonního čísla [REDAKCE] na jeho služební telefon [REDAKCE] ve znění „Ok 5000 tisíc je ok?“ a tuto částku si ještě s [REDAKCE] potvrdili v SMS komunikaci dne 5. 12. 2018, a následně při druhé osobní schůzce obžalovaných s [REDAKCE] dne 11. 12. 2018 v restauraci Dobrá společnost v Praze, jejímž obsahem měla být finální dohoda ohledně podmínek vydání zadržných zásilek ze strany [REDAKCE], byli oba obžalovaní zadrženi,

tedy

jinému v souvislosti s obstaráváním věcí obecného zájmu nabídli úplatek a takový čin spáchali vůči úřední osobě,

čímž spáchali

zločin podplacení dle § 332 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

za což se odsuzují

obžalovaný [REDAKCE]

podle § 332 odst. 2 a § 67 odst. 1 trestního zákoníku a § 68 odst. 1 a 2 trestního zákoníku se obžalovanému Sobolovi ukládá **peněžitý trest** v 90 denních sazbách po 1 000 Kč, tedy v celkové výměře **90 000 Kč**.

Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku se pro případ, že by peněžitý trest nebyl vykonán, stanoví **náhradní trest** odnětí svobody v trvání **4 měsíců**.

obžalovaný [REDAKCE]

Podle § 332 odst. 2 a § 67 odst. 1 trestního zákoníku a § 68 odst. 1 a 2 trestního zákoníku se obžalovanému Hruškovi ukládá **peněžitý trest** v 85 denních sazbách po 500 Kč, tedy v celkové výměře **42 500 Kč**.

Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku se pro případ, že by peněžitý trest nebyl vykonán, stanoví **náhradní trest** odnětí svobody v trvání **4 měsíců**.

Odůvodnění:

I. Zjištěný skutkový stav

1. Soud na základě provedení dokazování dospěl ke skutkovým závěrům, které jsou uvedeny výše ve výroku rozsudku.

2. Soud ve svých závěrech o skutkovém stavu vycházel zejména z výpovědi svědka [REDAKCE], u něhož byl zjištěn žádný zájem na výsledky řízení, jeho výpověď nevykazovala jakékoli znaky nevěrohodnosti a zcela korespondovala s dalšími provedenými důkazy, zejména nahrávkami obou osobních schůzek a e-mailové i SMS komunikaci. Totéž se nedá říct o výpovědích obou obžalovaných, kteří v hlavním líčení představili svoji skutkovou verzi celé události. Jejich verze, jak bude rozvedeno, níže však obsahuje celou řadu nelogičností, a soud ji považuje za zcela nevěrohodnou a vyvrácenou ostatními důkazy.

3. Pokud jde o to, že celním orgánem byly zadrženy ve výroku popsané zásilky (1. 6. 2018 400 kusů ochranných krytů na telefon a 555 kusů silikonových krytů na telefon, 4. 6. 2018 50 kusů sluchátek a 17. 10. 2018: 30 kusů mobilních telefonů), které představovaly padělky produktů společnosti Apple, tuto skutečnost soud zjistil z listinných důkazů (oznámení o zadržení zboží, rozhodnutí o zničení zboží, protokol o zničení zboží, fotodokumentace). Motivem jednání obou obžalovaných bylo, jak bude vysvětleno ještě dále, zabránit likvidaci tohoto zadrženého padělaného zboží a získat jej do své dispozice.

4. Soud zjistil, že zadržení prvních dvou zásilek (viz předmět e-mailu s číslem těchto zásilek) bylo tentýž den e-mailem oznámeno společností DHL kontaktní osobě na e-mail [REDAKCE] u níž je uvedeno jméno [REDAKCE]. Ta následně slovensky komunikovala jednak s DHL, jednak přímo s celníkem [REDAKCE], kdy nesouhlasila se zadržením zásilek. Soud dospěl k závěru, že z této e-mailové adresy s [REDAKCE] komunikoval obžalovaný [REDAKCE], a to s vědomím obžalovaného [REDAKCE], jak bude dále vysvětleno. Z provedené e-mailové komunikace taktéž soud zjistil, že [REDAKCE] v podpisu svého e-mailu, když zasílal odpovědi na výše uvedenou e-mailovou adresu, uváděl vedle svého jména též služební hodnost, pozici referenta duševního vlastnictví Celního úřadu pro Středočeský kraj a symbol celní správy (podle vyhlášky č. 286/2012 Sb). [REDAKCE] s [REDAKCE] komunikoval na začátku července 2018, kdy mu mj. sděluje, že třicetidenní lhůta pro námitky již uplynula (což odpovídá tomu, že zboží bylo zadrženo 1. 6. 2018) a dále mu s ohledem na tón jeho e-mailu zdůrazňuje, že jedná s institucí státní správy. Poslední e-mailová komunikace je ze dne 7. 7. 2018, kdy [REDAKCE] píše údajnému panu [REDAKCE] (ve skutečnosti [REDAKCE]) na uvedený e-mail, aby mu zavolal na telefonní číslo [REDAKCE].

5. Soud dále zjistil, že se skutečně následně přesunula komunikace [REDAKCE] a [REDAKCE] z e-mailu do SMS zpráv, kdy na [REDAKCE] uvedené číslo [REDAKCE] byla dne 9. 7. 2018, tedy 2 dny po poslední e-mailové zprávě, zaslána z telefonního čísla [REDAKCE] zaslána SMS zpráva uvedená ve výroku, jíž [REDAKCE] slovensky sděluje, že mu z advokátní kanceláře sdělili, že už se s tím (tj. s tím, že bude zadržené zboží zlikvidováno) nic dělat nedá, jestli by se s ním nemohl potkat osobně, že to zadarmo samozřejmě nechce. Toto vyplývá z výpovědi svědka [REDAKCE] a oznámení o korupčním jednání ze dne 11. 7. 2018. Z výpovědi [REDAKCE] a zmíněného oznámení soud také zjistil, že [REDAKCE] toto oznámil jako možné korupční jednání, na SMS zprávu nereagoval a [REDAKCE] se taktéž odmlčel a nijak setkání neurgoval.

6. Následně byla 17. 10. 2018 zadržena zásilka 30 kusů mobilních telefonů, která je stejně jako předešlé tři adresována [REDAKCE]. U adresáta je stejně jako v případech předchozích zásilek uvedeno telefonní číslo [REDAKCE], tedy telefonní čísla, z kterého obžalovaný [REDAKCE] psal

█ výše uvedenou SMS zprávu a které bylo následně zjištěno v mobilním telefonu nalezeném ve vozidle, jímž do Prahy přijeli obžalovaní na schůzku v prosinci 2018.

7. Na to pak navazuje SMS komunikace mezi █ a zmíněným telefonním číslem, ze kterého komunikoval obžalovaný █, od 19. 10. 2018, která začíná zprávou █ (kde se podepisuje „█ celní úřad“), že má od něj zmeškaný hovor. Následně si SMS zprávami zejména domlouvají schůzku. Mimo jiné █ 31. 10. 2018 píše, zda se ještě zboží nachází ve skladě, na což █ odpovídá, že zboží mají stále na baráku. Dále █ o sobě píše, že je opatrný, že nechce problémy, že podstupuje větší riziko než █, █ mu píše, že pro něj je to stejné riziko, že na ně dělají zkoušky důvěry a provokace. Dne 8. 11. 2018 jsou pak založeny zprávy adresované █, že už jedou, že vystoupili na █.

8. Soud zjistil, že skutečně v návaznosti na e-mailovou a telefonickou komunikaci došlo k setkání mezi █ a oběma obžalovanými, a to dne 8. 11. 2018 před prodejnou LIDL ve █, což vyplynulo z výpovědi obžalovaného █, svědka █ a zvukového záznamu, na němž je celý záznam schůzky zaznamenán. Obžalovaný █ vypověděl, že této schůzky se nezúčastnil, nicméně to svědek █ výslovně vyloučil, oba účastníky schůzky poznal i v jednací síň, a stejně tak obžalovaný █ výslovně uvedl, že se obžalovaný █ schůzky skutečně zúčastnil. Navíc na zvukovém záznamu je jedna osoba představena jako █ a druhá se představuje jako █, což je křestní jméno obžalovaného █. Takto to ostatně popsal též svědek █, který uvedl, že se mu druhý z nich představil křestním jménem a toho mladšího, že oslovil jako pana █, protože údajný pan █, s kterým telefonicky komunikoval, zněl jako mladší člověk. Navíc hlas té osoby █ nezní odlišně od osoby, která je na nahrávce schůzky z 11. 12. 2018, kde již obžalovaný █ nepopírá účast, ostatně na této schůzce byl zadržen.

9. Ze zvukového záznamu soud zjistil, že █ oběma obžalovaným hned z kraje schůzky ukazuje spis, říká jim, že je to zboží již vykázano jako zničené, že tedy jakoby neexistuje a nikoho nezajímá. Dle soudu je zjevné, že spolu nekomunikují poprvé, že komunikace navazuje na e-mailovou, potažmo SMS komunikaci popsanou výše. Oba další muži na záznamu mluví slovensky, nehovoří pouze jeden z nich. Oba jsou aktivní a evidentně vědí, co je předmětem schůzky. Oba jejich hlasy jsou od sebe rozpoznatelné, soud nepotřeboval v tomto ohledu doplnit dokazování znaleckým posudkem, jak navrhovala obhajoba. █ oba obžalovaní doplňují, že v zásilkách byla též kromě sluchátek také pouzdra. Baví se také o telefonech. Jejich konverzace tedy přesně odpovídá obsahu zadržených zásilek popsaných výše. Dohadují se s █, jakým způsobem si zadržené zboží předat. Oba obžalovaní bezprostředně po sobě se na schůzce █ ptají, co za to, tedy za vydání zadrženého zboží, chce. █ uvádí, že neví, že na kolik si to oni cení. Obžalovaný █ mu pak říká, že ví, že spolu komunikují už dlouho, ale že je pro něj stále cizím člověkem a že nepotřebuje problémy. Obžalovaný █ pak na nahrávce opakuje, kolik za to █ chce, že to ještě nikdy nedělal. Z konverzace je taktéž evidentní, že oba obžalovaní si plně uvědomují, že činí něco nelegálního, uvádí, že to může hrozit průserem, že nestojí o problémy, že riskují. Naopak o nějaké nabídce prodeje zboží ze strany █, což tvrdila obhajoba, že byl důvod schůzky, nepadlo ani slovo. Na to pak navazuje SMS zpráva ze dne 12. 11. 2018, tedy 4 dny po schůzce, kdy mu ze stejného čísla obžalovaný █ píše, zda je 5000 tisíc ok, což si ještě potvrdili v SMS komunikaci 5. 12. 2018.

10. Soud má za prokázané, že výše zmíněnou elektronickou i SMS komunikaci s █ vedl právě █. V první řadě lze poukázat na to, že sám █ uvedl, že telefonicky komunikoval s mlaději znícím člověkem (█ je ročník █, █ je o 9,5 let starší). To koresponduje s tím, že se sám █ na té schůzce 8. 11. 2018 hlásí ke komunikaci s █, když uvádí, že s ním již dlouho komunikuje, ale že je pro něj stále cizí člověk. Stejně tak je ze zvukového

záznamu patrné, že zatímco ten druhý z nich se představuje jako [REDAKCE], tak obžalovaný [REDAKCE] se nijak nebrání proti oslovení [REDAKCE], jak jej [REDAKCE] oslovil na začátku schůzky 8. 11. 2018 s ohledem na to, že tak byl podepsán ve zmíněných e-mailech. Současně je ale nepochybné, že takto činil s vědomím [REDAKCE], který byl nadřízeným [REDAKCE], a ze zvukového záznamu je zřejmé, že [REDAKCE] je s věcí zcela obeznámen a je v průběhu schůzky 8. 11. 2018 přinejmenším stejně tak iniciativní jako [REDAKCE]. [REDAKCE] dokonce dvakrát v průběhu té schůzky opakuje co, respektive, kolik za vydání zboží [REDAKCE] požaduje. Z průběhu schůzky 8. 11. 2018 je pak nepochybné, že nabízená částka je částka za to, že [REDAKCE] výše specifikované zadržené zboží či alespoň jeho část vykáže jako zlikvidované, ale reálně jej fyzicky nezlikviduje, ale předá jej obžalovaným. Oba obžalovaní jednoznačně od počátku věděli, že se jedná o celníka, už jen na základě toho, co po něm obžalovaní chtěli. Svědek to, že je celník, také avizoval v prvních e-mailech (viz výše), v SMS zprávě se podepsal „[REDAKCE] celní úřad“ a na začátku schůzky 8. 11. 2018 jim ukazuje spis, respektive listiny celního úřadu. Dále lze poukázat na skutečnost, že oba obžalovaní se na schůzce chovají konspirativně a mají obavu z prozrazení, jak bylo výše popsáno, čili je evidentní, že od počátku oba přesně vědí, s kým se setkali, a také vědí, že činí něco nelegálního.

11. Nakonec se obžalovaní se svědkem setkali ještě jednou, a to v restauraci Dobrá společnost v Praze 11. 12. 2018, aby dohodli detaily předání zadržovaných věcí, což opět navazuje na jejich SMS konverzaci od té první schůzky, kde diskutují různé varianty předání zadržovaného zboží. Uvedené potvrdil též svědek [REDAKCE]. Opět jsou v SMS komunikaci zmíněna sluchátka a pouzdra, stejně jako 30 iPhonů, tedy přesně výše popsané zadržené věci adresované [REDAKCE]. Oba obžalovaní pak byli skutečně zadrženi v uvedené restauraci Dobrá společnost, tedy v místě a čase dohodnutém v uvedené SMS komunikaci. Z protokolu o výsledku [REDAKCE] pak soud zjistil, že obžalovaný byl požádán o zapnutí iPhone, který se našel v jejich vozidle, obžalovaný [REDAKCE] to učinil, uvedl, že je v telefonu vložena česká SIM karta a bylo zjištěno, že v telefonu je vložena SMS karta s číslem [REDAKCE] tedy s číslem, z kterého byly [REDAKCE] zasílány výše uvedené zprávy. Byť oba obžalovaní polemizovali s tím, že by se u nich v autě našlo toto telefonní číslo, tak uvedené zjištění je zaneseno do protokolu, kde je podepsán nejen obžalovaného [REDAKCE], ale též jeho obhájce a obhájce obžalovaného [REDAKCE]. Vedle toho je samozřejmě s tímto telefonním číslem spojuje vše výše uvedené, kdy prostřednictvím tohoto telefonního čísla byly dohodnuty obě ústní schůzky, na které se oba obžalovaní vždy dostavili, a v případě té první schůzky s [REDAKCE] komunikovali až do samotného příjezdu na schůzku.

12. Soud shrnuje, že telefonickou i elektronickou komunikaci s [REDAKCE] vedl obžalovaný [REDAKCE], nicméně vždy s vědomím a souhlasem jeho nadřízeného, obžalovaného [REDAKCE]. Pro soud nebylo nicméně zásadní, kdo z obžalovaných komunikaci formálně vedl, ale skutečnost, že oba obžalovaní byli dohodnuti na tom, že společně učiní kroky k tomu, aby se dostali k zadržnému zboží, o čemž svědčí průběh schůzky s [REDAKCE] 8. 11. 2018, na kterou obžalovaní přijeli společně a kdy ihned všichni tři ústně navázali tam, kde skončila dosavadní SMS komunikace, a od počátku všichni věděli, co je předmětem schůzky. Oba obžalovaní [REDAKCE] na schůzce nabízeli úplatek, když jej oba vyzývali k tomu, aby jim sdělil, kolik chce za to, že poruší své povinnosti a vydá jim zadržené zboží, které mohl formálně vykázat jako zničené právě z pozice celníka, který o těchto věcech rozhoduje, respektive realizuje likvidaci zadržovaného zboží.

13. Obhajoba obou obžalovaných byla naprosto nevěrohodná. Oba tvrdili, že jeli do Prahy za nabídkou nějakého zboží, ale vůbec nedokázali jasně říct, co to konkrétně mělo být za zboží, v jakém množství, kde na tu nabídku přišli, jakou formou vůbec ta nabídka přišla apod. Jejich verze je pak jednoznačně vyvrácena výše popsanými důkazy, zejména výsledkem svědka [REDAKCE], který výslovně uvedl, že o prodeji žádného zboží z jeho strany nejednali a který popsal skutečný důvod schůzky, což naprosto koresponduje též s provedenými zvukovými záznamy. Pokud jde o rozpor a nelogičnost jejich výpovědi, lze též poukázat na závěrečnou řeč státní zástupkyně.

Obžalovaní i vypovídali v některých klíčových ohledech výrazně jinak než v přípravném řízení, na což byl zejména obžalovaný [REDAKCE] v souladu § 207 odst. 2 trestního řádu upozorňován, načež zpochybňovali své výpovědi z přípravného řízení s tím, že k nim byli dotlačeni, že obžalovaný [REDAKCE] neviděl, co podepisuje apod., což soud považoval za zcela nevěrohodné. Ostatně na obou protokolech jsou podepsáni nejen obžalovaní, ale též oba jejich obhájci a těžko lze připustit verzi, že by obžalovaní při výslechu na policii byli nějak tlačeni či manipulováni, aniž by se proti tomu obhajoba ohradila.

14. Obhajoba namítla, že sledování nebylo provedeno v souladu se zákonem. Soud je však opačného názoru. Sledování podle § 158d odst. 1, 2 trestního řádu bylo povoleno státním zástupcem dne 6. 11. 2018 s tím, že bylo povoleno sledování, včetně pořizování obrazových a zvukových záznamů dosud neidentifikované osoby, která se dostaví na schůzky s [REDAKCE]. Na schůzky se dostavili obžalovaní, zvukový záznam jejich hovoru s [REDAKCE] je tak pokryt tímto povolením. Povolení je ohraničeno tříměsíční lhůtou, což schůzky v listopadu a prosinci 2018 splňují. K zvukovým záznamům jsou přiloženy protokoly, oba zvukové záznamy jsou tak procesně použitelné jako důkaz v řízení před soudem v souladu s § 158d odst. 7 trestního řádu.

II. Právní posouzení

15. Po právní stránce tedy oba obžalovaní společně nabídli [REDAKCE] úplatek, přičemž [REDAKCE] byl v té době úřední osobou ve smyslu § 127 trestního zákoníku, a to konkrétně celníkem, což jak bylo vysvětleno výše, oba obžalovaní věděli již před první schůzkou. Úplatek byl přitom nabídnout s cílem protizákonně získat zpět zadržené padělané zboží, které bylo zadrženo za účelem ochrany duševního vlastnictví, tedy se jednalo o věc obecného zájmu, který v tomto případě chrání celní správa. Tím se oba obžalovaní dopustili trestného činu podplacení podle § 332 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku.

III. Uložený trest

16. Soud považoval podíl obou obžalovaných na spáchané trestné činnosti za prakticky srovnatelný. Byť obžalovaný [REDAKCE] byla autorem výše citovaných zpráv, jednal s vědomím a souhlasem obžalovaného [REDAKCE], který byl jeho nadřízený a který byl při schůzce 8. 11. 2018 přinejmenším stejně tak aktivní ve vztahu k získání zadržného zboží, obžalovaný [REDAKCE] vyzýval [REDAKCE] k určení ceny, kterou za požadované protiprávní jednání chce, dokonce dvakrát na zmíněné schůzce. Tomu odpovídá pak téměř totožná závažnost jednání obžalovaných, kterou soud reflektoval v počtu denních sazeb peněžitého trestu v souladu s § 68 odst. 3 trestního zákoníku. Poloviční denní sazba u obžalovaného [REDAKCE] oproti [REDAKCE] je pak dána rozdílnými majetkovými poměry obžalovaných, kdy u [REDAKCE] bylo zjištěno, že jde o finančně zajištěného vlastníka firmy, který si měsíčně přijde na 2 000 EUR, a [REDAKCE] si vydělá asi 800-900 EUR čistého s tím, že splácí hypotéku a leasing na auto. V tomto ohledu soud hodnotil výpověď obžalovaného [REDAKCE] za dostačující, vycházel z ní a nebylo tedy nutné doložit nespécifikované listiny k jeho majetkovým poměrům, jak navrhovala obhajoba. Uložené peněžité tresty (90 000 Kč obžalovanému [REDAKCE] a 42 500 Kč obžalovanému [REDAKCE]) soud považuje za odpovídající závažnosti spáchané trestné činnosti, kdy se obžalovaní dopustili zločinu, navíc se nejednalo o jednorázový zkrat z jejich strany, ale o protiprávní vydání zboží touto cestou usilovali po několik měsíců, jak je patrné ze zjištěného skutkového stavu.

17. Soud považoval nicméně uložené peněžité tresty u obou obžalovaných za dostatečné a neměl

-94-

za to, že by bylo na místě ukládat obžalovaným vedle peněžitého trestu ještě další trest. Důvodem je zejména skutečnost, že oba obžalovaní jsou netrestaní v ČR i na Slovensku, nebylo zjištěno, že by se kdy dopustili jakéhokoli jiného protiprávního jednání. Soud má za to, že v jejich případě uložení peněžitého trestu v kombinaci s tím, že byla celá věc projednána před soudem, představuje dostatečnou garanci toho, že se obžalovaní nedopustí další trestné činnosti.

18. Pokud by snad obžalovaní nezaplatili uložené peněžité tresty, necht' počítají s tím, že v takovém případě je může čekat trest odnětí svobody v trvání 4 měsíců. Naopak k co nejdřívějšímu zaplacení peněžitého trestu by je měla motivovat úprava zahlazení odsouzení v § 105 odst. 1 písm. e) trestního zákoníku, podle níž si budou moci požádat o zahlazení tohoto odsouzení (což vede k výmazu odsouzení z opisu z rejstříku trestů), jakmile uplyne 1 rok od zaplacení uloženého peněžitého trestu.

19. S nárokem na náhradu škody se do řízení nikdo nepřipojil, nebylo tak o čem rozhodovat.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení. Odvolání se podává u Okresního soudu Praha-východ a rozhoduje o něm Krajský soud v Praze. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Obžalovaný může podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. V jeho prospěch může podat odvolání též příbuzný v pokolení přímém, sourozenec, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh; pokud je obžalovaný omezen ve svéprávnosti též opatrovník. Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může podat odvolání pro nesprávnost výroku o náhradě škody, nemajetkové újmy nebo o vydání bezdůvodného obohacení. Odvolání musí být odůvodněno ve lhůtě osmi dnů od doručení rozsudku, případně ve lhůtě stanovené předsedou senátu tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo jemu předcházejícímu řízení vytýkány. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Praha 27. září 2019

Karel Ulík
předseda senátu

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud Praha-východ rozhodl v senátu složeném z předsedy Karla Ulíka a přísedících Aleše Pišingera a Dagmar Rollerové v hlavním líčení konaném dne 31. května 2019 v Praze takto:

obžalovaný

[REDACTED]

narozený [REDACTED] státní příslušník Makedonie, trvale bytem [REDACTED]
[REDACTED] řidič kamionu ve společnosti [REDACTED]

je vinen, že

1) dne 24. 2. 2019 nejméně od 09:00 hodin do 16:15 hodin, vyjma 2 přestávek o 45 minutách a 15 minutách, poté, co požil přesně nezjištěné větší množství alkoholických nápojů, řídil nákladní soupravu složenou z tahače tov. zn. Volvo FH 420 reg. zn. [REDACTED], MPZ MK a návěsu tov. zn. Schmitz SKO24L, reg. zn. [REDACTED] mezinárodní poznávací značky MK, z města Győr po dálnici přes Bratislavu, Břeclav, Brno, dále po dálnici D1, kde byl v úseku 15. km ve směru na Prahu, okres Praha-východ, kontrolován hlídkou Policie České republiky, Dálniční oddělení Mirošovice, přičemž u něho bylo při dvou dechových zkouškách provedených za použití přístroje DRÄGER naměřeno v 16:16 hodin 1,92 promile alkoholu v krvi a v 16:22 hodin 1,79 promile alkoholu v krvi,

2) následně téhož dne 24.2.2019 v době okolo 16:15 hodin na parkovišti u benzinové čerpací stanice Prona, Vsechromy 76, okres Praha-východ, při silniční kontrole zakročující policejní hlídce Policie České republiky, Dálniční oddělení Mirošovice, ve složení [REDACTED] a [REDACTED] po provedení první dechové zkoušky nabízel částku 50,- Euro se slovy „dám Euro a jecham“, „dobrý o.k. 50 Euro pro tebe“, poté co mu udělali další dechovou zkoušku a vyzvali jej, aby přinesl doklady od nákladu, tak [REDACTED] místo dokladu od nákladu

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED]

podal šedivé umělohmotné desky a říkal u toho „pro tebe 50,- Euro“, když policista desky otevřel byla zde volně položená bankovka nominální hodnoty 50,-Euro a obviněný stále říkal „pro tebe o.k. já jedu“ a ukazoval přitom na bankovku,

tedy

ad 1) vykonával ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil vlivem návykové látky, činnost, při které by mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku,

ad 2) jinému v souvislosti s obstaráváním věcí obecného zájmu nabídnul úplatek a spáchal takový čin vůči úřední osobě,

čímž spáchal

ad 1) přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku,

ad 2) zločin podplacení podle § 332 odst. 1,2 písm. b) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 332 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému **trestu odnětí svobody v trvání 20 měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu **podmíněně odkládá** na zkušební dobu **3 let.**

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu **5 let.**

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest propadnutí věci, a to 1 jedné bankovky o hodnotě 50 EUR, výrobní číslo PB9389806243, včetně pouzdra na doklady, v němž je bankovka uložena.

Odůvodnění:

Podle § 129 odst. 2 trestního řádu tento rozsudek neobsahuje odůvodnění, neboť obžalovaný (i za osoby oprávněné) a státní zástupce se vzdali práva na odvolání a netrvali na vyhotovení písemného odůvodnění rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení. Odvolání nemůže podat ten, kdo se práva na odvolání vzdal. Odvolání se podává u Okresního soudu Praha-východ a rozhoduje o něm Krajský soud v Praze. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Shodu s prvopisem potvrzuje

████████████████████

Obžalovaný může podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. V jeho prospěch může podat odvolání též příbuzný v pokolení přímém, sourozenec, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh; pokud je obžalovaný omezen ve svéprávnosti též opatrovník. Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může podat odvolání pro nesprávnost výroku o náhradě škody, nemajetkové újmy nebo o vydání bezdůvodného obohacení. Odvolání musí být odůvodněno ve lhůtě osmi dnů od doručení rozsudku, případně ve lhůtě stanovené předsedou senátu tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo jemu předcházejícímu řízení vytýkány. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Praha 31. května 2019

Karel Ulík v.r.
předseda senátu

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud Praha - východ rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Adély Hovorkové a přísedících Ing. Marka Hejduka a Blanky Vocáskové v hlavním líčení konaném dne 31. října 2019

takto:

obžalovaný

[REDACTED]

narozený [REDACTED], státní příslušník Slovenska, trvale bytem [REDACTED]
[REDACTED], toho času na adrese [REDACTED] zaměstnán
jako biochemik,

je vinen, že

dne 1. 8. 2019 v době od 22:40 do 22:50 hodin v obci [REDACTED], okres Praha - východ, před domem č.p. [REDACTED] na [REDACTED] poté, co byli zastaveni hlídkou Policie ČR, Obvodní oddělení [REDACTED] J-612 v rámci silniční kontroly vozu Opel Vectra červené barvy, registrační značky [REDACTED], kdy vozidlo řídil [REDACTED] a byl mu zjištěn alkohol v dechu, zasahoval do provádění kontroly se slovy „at’ toho nechají, že to vyřeší jinak, že jim dá peníze, že jim dá 20.000 Kč, at’ počkají, že skočí vedle do bankomatu a vyberou“,

tedy

sám slíbil úplatek jinému v souvislosti s obstaráním věci obecného zájmu a spáchal takový čin na úřední osobě,

čímž spáchal

přečin podplacení dle § 332 odst. 1, 2 písm. b) trestního zákoníku,

a za to se odsuzuje

podle § 332 odst. 2 za použití § 67 odst. 2 písm. a) a § 68 odst. 1, 2 trestního zákoníku k peněžitému trestu ve výměře 20 (dvaceti) denních sazeb po 1 000 (jeden tisíc) Kč, tedy celkem 20 000 (dvacet tisíc) Kč. Podle § 68 odst. 5 trestního zákoníku se stanoví, že peněžitý trest je splatný ve 4 (čtyřech) měsíčních splátkách po 5 000 (pět tisíc) Kč, pod ztrátou výhody splátek.

Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku se pro případ nezaplacení peněžitého trestu stanoví náhradní trest odnětí svobody v trvání 4 (čtyř) měsíců.

Dle ustanovení § 129 odst. 2 trestního řádu soud vyhotovil zjednodušený rozsudek, který neobsahuje odůvodnění, neboť po jeho vyhlášení se obžalovaný a státní zástupkyně výslovně práva odvolání vzdali a netrvali na vyhotovení odůvodnění rozsudku a obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřeje, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu Praha - východ.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů ode dne doručení rozsudku, případně ve lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně, podle § 251 trestního řádu odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolání nemohou podat osoby, které se tohoto práva výslovně vzdaly.

Praha dne 31. října 2019

Mgr. Adéla Hovorková
předsedkyně senátu

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud Praha-východ rozhodl v hlavním líčení konaném dne 11.10.2017 v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dany Haňkové a přísedících Hany Drahotové a Zdeňky Myslivečkové,

t a k t o :

Obžalovaný

[REDACTED]

nar. 23 [REDACTED] státní příslušník Čínské lidové republiky, trvale bytem [REDACTED]
[REDACTED], jednatel [REDACTED]

se podle § 226 písm. a) tr. zprošťuje z obžaloby,

která ho vinila ze spáchání zločin podplacení dle § 332 odst. 1,2 písm. b) tr. zákoníku, kterého se měl dopustit tím, že dne 8.1.2017 v 11.10 hod v obci [REDACTED], okr. Praha-východ, poté, co byl zastaven a kontrolován v ulici [REDACTED] před domem čp. [REDACTED] hlídkou Policie ČR, Obvodní oddělení [REDACTED] ve složení [REDACTED] a [REDACTED] a začal být řešen pro jednání spočívající ve spáchání přestupku v provozu na pozemních komunikacích, neboť jako řidič vozidla Škoda Fabia, RZ [REDACTED] přepravoval na zadním sedadle mimo dětskou autosedačku nepřipoutané dítě, a v úmyslu, aby nebyl postižen pro přestupek, kdy byl upozorněn, že mu bude uložena bloková pokuta ve výši 2.000 Kč, vytáhl svazek bankovek a nabízel každému z policistů 1.000 Kč na kávu s tím, že nechce, aby něco vypisovali.

O d ů v o d n ě n í

Státní zástupce Okresního státního zastupitelství Praha – východ podal u zdejšího soudu obžalobu, která vinila obžalovaného [REDACTED] [REDACTED] ze spácháním zločinu podplacení dle § 332 odst. 1, 2 písm. b) tr. zákoníku. Dne 29.3.2017 vydal zdejší soud rozsudek pod č.j.: 1 T 24/2017-91 v němž

uznal obžalovaného vinným ze zločinu podplácení dle § 332 odst. 1, 2 písm. b) tr. zákoníku. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonné lhůtě odvolání. Dne 10.8.2017 byl rozsudek Okresního soudu Praha-východ 16 T 24/2017-91 zrušen usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 10.8.2017, č.j.: 12 To 305/2017-132. Krajský soud v Praze poukazuje na to, že soud I. stupně provedl pouze ty důkazy, které byly shromážděny v přípravném řízení, a dovodil, že vina obžalovaného byla prokázána výpověďmi zasahujících policistů a obsahem úředních záznamů, které měl k dispozici. Nicméně dostatečně se nezabýval právě subjektivní stránkou činu obžalovaného, a to z těch hledisek, která jsou v odvolání akcentována. Problémem souzené věci je totiž to, že obžalovaný měl spáchat trestný čin v souvislosti se slovní komunikací s policisty, přitom jde o cizince, jehož mateřštinou je jazyk naprosto odlišný od češtiny. Je přitom nepochybné, že v komunikaci cizince s policií obecně může docházet k nedorozuměním vyvolaným jazykovou bariérou, a to dokonce i za situace, kdy cizinec žijící v ČR ovládá český jazyk na běžné komunikační úrovni (je schopen nakoupit, přijmout platbu v restauraci, objednat si v restauraci apod.). Nelze totiž vyloučit, že i při slabší znalosti jazyka může docházet k zásadním problémům v úředním styku, když výrazy odpovídající takovému styku nejsou obvykle v běžné komunikaci užívány. Za tohoto stavu, když se obžalovaný hájí tím, že prakticky vůbec nerozumí česky, považuje odvolací soud za nezbytné, aby byly provedeny ty důkazy, které navrhl v podaném odvolání, současně přitom považuje za důvodné i další námitky týkající se skutkových závěrů okresního soudu. Sdílí totiž názor, že stěžejní důkazy, ze kterých soud I. stupně vyšel, tzn. výpovědi zasahujících policistů, jsou v zásadní informaci poněkud rozporné. Zatímco jeden policista uvádí, že obžalovaný mu sdělil, že nerozumí, bezprostředně poté, co mu bylo oznámeno, že mu je uložena pokuta, druhý policista tvrdí, že o nerozumění obžalovaný hovořil až poté, co byl upozorněn na to, že se dopouští trestného činu. Ani proto zatím nelze posoudit, zda obžalovaný jednání s policisty, kteří mu sdělili podezření z přestupku, respektive uložili mu blokovou pokutu, rozuměl a chápal, co je po něm požadováno. Bez povšimnutí přitom nelze ponechat ani to, že pokud obžalovaný nabízel peníze, jednalo se o částku odpovídající požadované blokové pokutě, je proto třeba se zabývat i logikou jeho jednání. Již všechny tyto okolnosti naznačují, že problém věci mohl vzniknout právě v souvislosti s tím, že obžalovanému nebyla dostatečně zajištěna možnost překladu.

Obžalovaný popřel, že by se dopustil jednání, které je mu kladeno za vinu. Potvrdil, že převážel své dvouleté vnouče do restaurace, protože doma netekla voda. Dítě posadil do dětské sedačky, on sám seděl vepředu, řídil, jel hodně pomalu.

Babička dítěte seděla vzadu vedle dítěte.

V průběhu cesty byli zastaveni policií a pochopil slovo pas. Předložil řidičský průkaz, nic mu neřekli. Pochopil jenom, že se jedná o peníze. Vůbec nevěděl, proč má platit pokutu. Až později zjistil, že babička chová dítě v náručí.

Česky rozumí velmi málo, pouze tomu, co potřebuje ke své práci. Jeho čeština je slabá, ale pochopil 2.000,-Kč, vyndal 900,-Kč, že zaplatil 900,-Kč a pak řekl, ať policisté jdou k němu do restaurace.

Ve věci byl vyslechnut svědek [REDAKCE], který uvedl, že si pamatuje na provádění kontroly 8. 1. 2017. Všiml si vozidla, asi Fabia, kdy na zadním sedadle seděla žena a chovala dítě. Řidič uposlechl výzvy k zastavení, přistoupili k vozidlu, on šel za řidičem, kolega z druhé strany. Vyzval řidiče, aby předložil doklady potřebné pro provoz motorového vozidla po pozemní komunikaci. Řidič vyhověl. Sdělili řidiči, čeho se dopustil. K tomu řidič (obžalovaný) říkal, že ví, jakého porušení pravidel se dopustil. Kolega řekl, že řidiči ukládá pokutu ve výši 2.000,-Kč. On říkal, že ne, že 1.000,-Kč, že jim dá těch 1.000,-Kč na kafe, bez papírku. Řekli mu, že pokud nesouhlasí s přestupkem, že přestupek bude oznámen do správního řízení a tam projednán. On říkal, že ví, co spáchal, že jim dá 1.000,-Kč na kafe, aby nic nevypisovali. Pak začal nabízet dalších 1.000,-Kč na kávu a zval je na oběd do restaurace. V autě autosedačka nebyla, obžalovaný rozuměl česky, měl

přízvuk, neměl dobré skloňování, rozuměl všemu, o co ho žádal, to předložil. Reagoval jako člověk, který rozumí. Několikrát použil slovo kafe.

Kontrola skončila tak, že mu sdělili, že se dopouští trestného činu a začali to nahrávat. Obžalovaný o tom, že je nahráván, byl poučen.

Obžalovaný opakoval, že to chce bez papírku, bez potvrzení, říkal na kafe, na oběd, bylo to zcela jasné.

Obžalovaný přestal rozumět v době, kdy mu sdělili, že se dopouští trestného činu a že je zadržen.

Stejně tak vypovídal i svědek [redacted] [redacted], druhý z dvojice policistů. Potvrdil, že v obci [redacted] prováděli kontrolu vozidel. Důvodem pro kontrolu předmětného vozidla bylo, že si [redacted] všiml, že ve vozidle je nepřipoutané dítě. Po zastavení vozidla šel [redacted] na místo řidiče, on zůstal na místě spolujezdce. Oba viděli, že dítě sedí na klíně svědkyně. Svědek [redacted] sdělil obžalovanému, že se dopustil přestupku, že bude pokutován, že se jedná o bodový přestupek a že pokuta bude v maximální výši 2.000,-Kč. On všemu rozuměl, říkal, že jedou jenom kousek do restaurace, svědek odmítl s ním smlouvat. Svědek potvrdil, že obžalovaný řekl, že zaplatí 1.000,-Kč bez bločku na kafe, že má restauraci, že tam mohou přijít na jídlo. To svědek odmítl s tím, že s ním nebude smlouvat. Na to řekl obžalovaný, že jim dá 2.000,-Kč, sáhl si do kapsy a vytáhl tlustý balíček peněz. V tom okamžiku řekl svědek obžalovanému, že hovor bude zaznamenán, ale protože nemají k dispozici služební kameru, použil soukromý mobilní telefon. Obžalovaný ve svém jednání pokračoval, ačkoliv ho [redacted] [redacted] upozornil, že se dopouští protiprávního jednání. Proto sdělil obžalovanému, že je zadržený z podezření ze spáchání činu ve fázi pokusu. V tu chvíli začal obžalovaný říkat, že nerozumí, že neví, co po něm chtějí. Svědkovo rozhodnutí bylo definitivní, protože vnímal, že mu obžalovaný dobře rozumí.

Následně byl obžalovaný převezen na oddělení v [redacted].

Na oddělení v [redacted] došlo k tomu, že obžalovanému někdo volal, obžalovaný řekl, že je to dcera, ta že umí česky. Pak s touto paní hovořil on – svědek [redacted], pak došlo ke komunikaci mezi obžalovaným a jeho dcerou v jazyce, kterému nerozumí s tím ale, že se zřejmě mohlo jednat o tutéž věc, protože asi 2x zaznělo slovo kafe. Svědek logicky vysvětlil, proč použil i gestikulace ke komunikaci s obžalovaným, a to proto, že když sdělil obžalovanému, že mu ukládá pokutu za čtyřbodový přestupek, v tom momentě začal zkoušet a říkat, že česky neumí.

Z výpovědi svědkyně [redacted] [redacted] (paní, která na zadním sedadle držela dítě v náruči) bylo zjištěno, že dítě sedělo v sedačce původně, ale plakalo, tak ho vyndala a chovala. Policie je zřejmě zastavila, protože dítě nebylo připoutané. Z průběhu policejní kontroly vyrozuměla, že se jednalo o peníze. Následně jí to řekl i obžalovaný poté, co vystoupila z auta.

Dále byl v této trestní věci proveden důkaz – audiovizuální záznam pořízený policejní hlídkou, řidiči není pořádně rozumět, v ruce svírá bankovky, potvrzuje toliko kontakt mezi obžalovaným a policisty.

Z protokolu o zadržení vyplývá, že obžalovaný v uvedené době měl mj. 17 ks bankovek o nominální hodnotě 100,-Kč, 14 ks bankovek o nominální hodnotě 200,-Kč, 14 ks bankovek o nominální hodnotě 500,-Kč, 13 ks bankovek s nominální hodnotou 1.000,-Kč, 9 ks bankovek s nominální hodnotou 2.000,-Kč a 30 ks bankovek s nominální hodnotou 5.000,-Kč.

Dále byli vyslechnuti svědkové. V prvním případě se jedná o svědkyni [redacted], která jako dcera obžalovaného vypověděla o tom, že pokud jde otec někam na úřady tak s ním musí chodit ona nebo její bratr. V restauraci se otec s hosty nebaví, jen je pozdraví a usmívá se. Dále uvedla, že otec často

zve lidi na kávu, třeba i prodavačku, která je na něj milá. Prodavačky mu často nerozumí, když u toho jsem, tak jim to vysvětlím, že je to jako poděkování, za to, že jsou na něj milé. V kuchyni, kde pracuje, mluví všichni čínsky nebo vietnamsky, tam s českými lidmi nepříjde do styku. Snažil se získat povolení k pobytu, ale zkoušky z českého jazyka jsou i písemné, a to táta neumí. Je těžké se naučit česky, když všichni okolo něj mluví čínsky. Táta je buď v práci od rána do večera, nebo je unavený.

Z výpovědi svědka [REDAKCE] bylo zjištěno, že se jedná o lékaře obžalovaného. Svědek uvedl, že s obžalovaným česky nikdy nemluvil, vždy ho jen pozdraví Dobrý den. V roce 2007 mu dával zdravotní průkaz pro výkon kuchaře. Pan obžalovaný k němu chodí nejčastěji s dcerou. Neumí mu říct, co mu je.

Z výpovědi svědka [REDAKCE] [REDAKCE] bylo zjištěno, že svědek zná obžalovaného asi sedm let. Svědek obžalovanému pronajímá restauraci. Potkávají se každý den. Mluví spolu kromě pozdravu přes dceru, výjimečně přes tlumočnicka. Každé vánoce se navštěvují a popřejí si. Obžalovaný mu přeje přes dceru.

Obhájce se při hlavním líčení konaném dne 11.10.2017 domáhal výsledku dalšího svědka a to svědka [REDAKCE] [REDAKCE], tento výslech svědka nebyl realizován, neboť soud pro základ skutkových zjištění vzal důkazy (výsledky svědka [REDAKCE] a [REDAKCE]), které byly ve věci provedené za dostatečné s přihlédnutím k tomu, že svědek [REDAKCE] [REDAKCE] jako strážmistr přijde do kontaktu s velkým množstvím případů a jeho výpověď by tak nebyla relevantní.

Při opětovném hodnocení důkazů soud přihlédl ke skutečnosti, že obžalovaným není občan české republiky, ale státní příslušník Čínské lidové republiky a ačkoliv bylo prokázáno, že obžalovaný je schopen se při běžné komunikaci česky domluvit tak se jedná převážně o nákupy a jednoduchou konverzaci. Co se týká složitější komunikace tak potřebuje tlumočnicka. Je pochopitelné, že poté co byl obžalovaný zastaven policejní hlídkou a následně kontrolován tak se s příslušníky snažil česky dorozumět a policejní hlídka nabyla dojmu, že jim obžalovaný rozumí a proto nepotřebuje překlad do českého jazyka. V tomto případě je nutné upozornit na fakt, že se zpětně nedá zcela prokázat, zda obžalovaný pochopil, zda se dopustil protiprávního jednání, jelikož z pozdějšího dokazování nemá soud za prokázané, že je obžalovaný schopen porozumět složitějším věcem, jaké bezpochyby je obvinění z trestného činu podplácení. Pokud máme pochybnost o tom, zda obžalovaný rozuměl, že se dopustil trestného činu, je nutné, aby soud přihlédl k zásadě In dubio pro reo, neboť o vině obžalovaného existují pochybnosti, které nelze odstranit, neboť jak vyplývá z výslechu svědka [REDAKCE] a [REDAKCE] kteří obžalovaného znají již delší čas, tak obžalovaný při složitější komunikaci potřebuje tlumočnicka.

Pochybnosti o pochopení významu přestupku a následně trestného činu vyplývají už ze skutečnosti, že se svědek [REDAKCE] [REDAKCE] poté, co mu obžalovaný řekl, že nerozumí, snažil obžalovanému vše vysvětlit pomocí gestikulace. V případě, že by mu obžalovaný dobře rozuměl, nemusel by policista používat nonverbální komunikaci. Gestikulace sama o sobě by nebyla pochybením v případě, že by nebylo sporu o tom, že obžalovaný rozumí českému jazyku, ovšem v tomto případě tato skutečnost jenom podtrhuje nejistotu, zda obžalovaný rozuměl celému významu sdělení policistů. Rozpor v časovém údaji, kdy obžalovaný uvedl, že nerozumí (tedy po sdělení, že obžalovanému byla uložena bloková pokuta ve výši 2.000,- Kč nebo poté, co mu bylo sděleno zadržení pro podezření ze spáchání trestného činu podplácení) je pak ve vztahu k tomu, že na místě nebyl přizván tlumočnicka bez významu, jelikož v případě, že obžalovaný uvedl, že nerozumí, měla mu být poskytnuta možnost tlumočení.

Pochybností o pochopení významu pokuty a uplácení se pak jeví i skutečnost, že obžalovaný nabízel každému policistovi bankovku ve výši 1.000,- Kč tedy dohromady 2.000,- Kč, když celková

-104-

pokuta činila rovněž 2.000,- Kč. Ač nelze přehlédnout fakt, že neuložením pokuty by obžalovanému nebyly uloženy trestné body v bodovém systému tak je potřeba konstatovat, že obžalovaný nemá na svém kontě žádný bod, a proto by mu případná bodová ztráta nezpůsobila komplikace.

S ohledem na to, že nelze ve světle provedených důkazů vzít za základ skutkových zjištění výpovědi svědků [REDAKCE] a [REDAKCE], když není dostatek důkazů pro tvrzení, že obžalovaný nabídl policistům úplatek, jelikož nebylo prokázáno, že obžalovaný rozumí českému jazyku do té míry, že je schopen bez tlumočnicka pochopit komunikaci na úrovni úředního styku, byl obžalovaný viny v plném rozsahu zproštěn, jak shora uvedeno.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí. Odvolání musí být ve lhůtě do 8 dnů ode dne doručení rozsudku, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně dle § 251 tr.ř. také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocih rozsudek je napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda jej podává, byť i z části ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy. Odvolání nemohou podat osoby, které se tohoto práva výslovně vzdaly.

V Praze dne 11. října 2017

JUDr. Dana Haňková, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:

[REDAKCE]